



Klima-, Energi- & bygningsminister Rasmus Helveg Petersen
Miljøminister Kirsten Brosbøl
Skatteminister Morten Østergaard

Erhvervs-, Vækst- og Eksportudvalget
Klima-, og Energiudvalget
Miljøudvalget
Skatteudvalget

Tilskud til "vedvarende energi" jagtes med grænseløs grådighed

Investorer med ønske om opsætning af store vindmøller vil åbenbart tilbyde festligt ophold på slotte, herregårde eller hos andre udbydere af festlige dage med god bespisning, rigelige drikkevarer, dans, muntert samvær i gruppe eller parvis til personer, som udtrykker modstand mod opstilling af larmende og generende vindmøller i deres nærområde.
Alt for at minimere generende modstand.

Forståeligt nok ønsker kommuner og investorer så mange og store vindmøller opsat som muligt. I fællesskab jagtes tilskud/overpriser til VE-produktionsanlæg, der kan give gode økonomiske afkast. Vindmøller giver med nugældende regler indtægter af betragtelig størrelse til investorer og dermed godt skatteafkast samt forøgelse af velstandsniveau.
Det gælder om at dele regningen for egen velstand ud til landets andre el-forbrugere.

Velfungerende vindmøller er som guldgruber.

Tilskud til den såkaldte "grøn el-produktion" betales med enormt høje beløb i forhold til markedsprisen. Almindelig såkaldt tommelfingerregel siger, at vindmøller med nugældende tilskudsregler pr. opstillet MW effekt giver én million kroner netto årligt, hvis markedsprisen er, som den længe har været. Ejer investoren ikke selv vindmøllepladsen, betales gladelig ca. en halv million kroner årligt i leje pr. opstillet MW vindmølle.

For at minimere protester fra naboer, der ofte i væsentligt omfang skal leve med støj og andre gener fra vindmøller, er det ret almindeligt at betale "lidt" derfor.

Er der tale om projekter, der kræver lokale anpartshavere, lokkes ofte med "gaver" til nærområdets borgerforeninger, sportsklubber, børnelegepladser eller andet.

Mange tror, det er gaver fra projektmanagerne.

DOG – det er nok "skattefar" (el-forbrugerne/skatteyderne), der betaler "gildet".

Af alt det vindmøller netto indkører går de 40 til 60 % procent til "skattefar".

Kommuner udnytter naturligt nok enhver mulig forhøjelse af grundværdier på arealer med vindmøller. Vindmøllens hjemkommune får sin retmæssige part i form af opsparing, værditilvækst og øget købekraft. Alle indtægter gavner lokalsamfundet i forhold til afkast fra vindenergien. Beskatning af grundværdi på møllens pladsareal kan sammen med afhængigheden af investors udnyttelse af gældende afskrivningsregler og muligheder for geninvestering i enten ind- eller udland have stor betydning for ejerens og lokalområdets økonomi.

Læserbrev i J-P

På glimrende vis beskrev Søren Kjærsgaard i læserbrev den 18. april bl.a. om situationen:

"Vindmøller og solceller har en privilegeret stilling, som andre producenter ikke kan glæde sig over at besidde.

I modsætning til alle andre producenter behøver deres ejere hverken at bekymre sig om pris eller efterspørgsel.

Prisen er garanteret og afsætningen ligeledes, uanset om der er brug for varen eller ej.
De andre energiproducenter har ikke garanti for pris eller afsætning, men er tvunget til at levere efter behov.

Dette er naturligvis uacceptabelt i et frit land, hvor det må være grundlovsstridigt at tildele bestemte interesser privilegier og samtidig fritage dem for enhver forpligtelse.

Samfundet skal have en energiforsyning, der virker uanset vejr og vind.

Så hvis vindmølle- og solcelleejere skal have lov til at bevare deres privilegier, må der følge forpligtelser med.

I 2013 var elforbruget i gennemsnit 3.635 MW, medens møllerne i gennemsnit leverede 1.267 MW, altså godt en tredjedel.

Forbruget varierede mellem 2.037 og 5.815 MW.

Vindproduktionen varierede mellem 2 og 4.293 MW og på ingen måde i takt med forbruget.”

Overproduktion

Danmark har tre el-produktionslinier, som hver for sig kan dække el-forbruget, men kun under bestemte forudsætninger.

Vind og sol leverer kun energi i forhold til vind/sol/lysstyrke.

Andre forsyningslinier må så tage over, når de af tilskud privilegerede svigter.

Ligegyldigt hvor mange vindmøller og solceller der opsættes, vil det kun resultere i forøgede mængder af overproduktion.

Hvilket igen mindsker el-markedsprisen og dermed øger PSO-omkostningerne.

Derfor:

Ikke mere VE-produktionskapacitet før deres energi kan sælges til kostprisen.

Som ved alt anden produktion, forbrug, efterspørgsel og reelle handelspriser (uden tilskud, subsidier eller andre finurligheder), skal der altid søges rimelig balance mellem produktion og forbrug af aktuelle emner.

Med venlig hilsen
Frie Elforbrugere

01.05.2014 v / formand
H.C.Schjerning
Kærparken 1, 9800 Hjørring
98 92 93 50
mail: schjerning@stofanet.dk

v / næstformand
Niels Gundersen
Sallingvej 47, 9500 Hobro
98 52 01 60
mail: niels.gundersen@me.com